

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ที่นี้ลูกได้รับความรักของหนทางครอบครัว เพราะพ่อพูดจากหัวใจของท่านว่า ลูกๆ ของพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ กูรูผู้ที่มีร่างกายไม่สามารถให้ความรักนี้ได้
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกผู้ที่ได้ดูดซับความรู้นี้ และมีสติปัญญาที่เฉียบแหลม?
- คำตอบ:** พวกเขามีความเข้าใจที่จะถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น สติปัญญาของพวกเขาก็ไม่ได้เร่ร่อนไปหาเพื่อนฝูงและญาติมิตร ฯลฯ ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉียบแหลมไม่เคยหาในขณะศึกษาเล่าเรียน พวกเขามองเห็นหลักตาในโรงเรียน ลูกๆ ผู้ที่นั่งที่นั่นเหมือนกับคนบ้า, ที่สติปัญญาของพวกเขานั้นเร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่นจะไม่เข้าใจความรู้เป็นเรื่องที่ยากมากสำหรับพวกเขาที่จะจดจำพ่อ

โอมซานติ นี่คือการพบปะของพ่อกับลูกๆ นี่ไม่ใช่เมลาของกูรูและสาวกของเขาหรือผู้ติดตามของเขา กูรูเหล่านั้นมองเห็นผู้คนเหล่านั้นว่าเป็นสาวกหรือนักเรียนของพวกเขา วิสัยทัศน์ของเขานั้นจะน้อยกว่า พวกเขามองดูผู้คนเหล่านั้นเพียงด้วยวิสัยทัศน์นั้น พวกเขาคงจะไม่มองดูที่ดวงวิญญาณ พวกเขามองแต่รูปร่างกายเท่านั้น และสาวกของเขาเองก็เงยในสำนักที่เป็นร่างเช่นกัน สาวกก็จะคิดว่าบุคคลนั้นเป็นกูรูของเขา สายตาของพวกเขาคือผู้นั้นคือกูรูของเรา พวกเขามีความเคารพนับถือต่อกูรูของพวกเขา มีความแตกต่างอย่างมากมายที่นี้ ที่นี้พ่อมีความเคารพนับถือต่อลูกๆ ท่านรู้ว่าท่านต้องสอนลูกๆ ท่านต้องสอนลูกๆ ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร และท่านต้องอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน กูรูเหล่านั้นไม่ได้มีความรักต่อในหัวใจของพวกเขา (สำหรับสาวกหรือผู้ติดตาม) พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ และลูกๆ ก็มีความรักต่อพ่อเช่นกัน ลูกๆ ว่าบาบา กำลังบอกความรู้ของวงจรโลกแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นสอนอะไร พวกเขานั้นถ่ายทอดคัมภีร์ ฯลฯ มาถึงครั้งวงจร พวกเขาคงทำพิธีกรรมทางร่างกายของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและสอนมันตรากายตรี ฯลฯ พ่อมาและกำลังให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก พวกเราไม่รู้จักพ่อเลย เราเคยเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกถามพวกเขาว่า พระเจ้าอยู่ที่ไหน? พวกเขาก็จะพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อผู้คนมาหาลูกและพวกเขากล่าวว่า: “ลูกสอนอะไรที่นี้?” บอกพวกเขาว่า: พวกเรากำลังสอนราชาโยคะที่จะทำให้คุณเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ นั่นคือคุณกลายเป็นราชา ไม่มีขุมขุมทางจิตอื่นใดที่พวกเขาพูดว่าพวกเขาให้คำสอนเพื่อเปลี่ยนมนุษย์กลายเป็นเทพ เทพมีชีวิตอยู่ในยุคทองและมนุษย์มีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้พวกเราอธิบายแก่คุณถึงความลับของวงจรโลกที่จะทำให้คุณกลายเป็นผู้ปกครองโลก พวกเราได้แสดงวิธีการที่ดีมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่คุณเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถสอนวิธีการเช่นนั้นแก่คุณได้ นี่คือการราชาโยคะที่ง่ายดาย พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านนั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเช่นกัน และดังนั้นด้วยการจดจำท่านบาปของลูกจะถูกเผาเพราะโยคะคือไฟ ดังนั้นได้มีการสอนสิ่งใหม่ๆ แก่ลูกที่นี้ นี่คือการหนทางของความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกห่างจากกัน พ่อต้องมาเพื่อสอนความรู้แก่ลูก เพราะท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก พ่อคือพ่อของทุกคน พ่อทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ด้วยบราห์มา ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นนี่คือการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง สิ่งนี้เรียกว่ายุคก้าวกระโดด เรามีการก้าวกระโดดในยุคนี้ ไปที่ไหน? พวกเรากระโดดจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ผู้คนเหล่านั้นค่อยๆ ลงบันไดมาทีละน้อย ที่นี้พวกเราได้กระโดดจากโลกที่สกปรกไปสู่โลกใหม่ พวกเราขึ้นไปเบื้องบนโดยตรง เราออกจากโลกเก่าและไปสู่โลกใหม่ นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด มีผู้คนมากมายในโลกเก่าที่ไม่มีขีดจำกัด มีมนุษย์น้อยมากในโลกใหม่ที่เรียกว่าสวรรค์ ทุกคนที่นั่นอยู่อย่างบริสุทธิ์ ในยุคเหล็กทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ ราวกับทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ พวกเราได้อธิบายแก่ทุกคน: เวลานี้คุณอยู่ในอาณาจักรของราวัน นั่นคือในโลกเก่า ตั้งแต่เดิมาแล้วคุณเคยอยู่ในอาณาจักรของรามที่ซึ่งเรียกว่าเป็นสวรรค์ เวลานี้พวกเราสามารถจะบอกพวกคุณว่าพวกเราเคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและลงมา ผู้ที่รู้จักและดีมากนั้นก็จะเข้าใจได้อย่างเร็ว ผู้ที่สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาก็จะนั่งที่นั่นเหมือนคนบ้าที่จะมองไปรอบๆ ที่นั่นที่นี้ พวกเขาคงจะไม่รับฟังด้วยความเข้าใจ มีคำพูดว่าคนนั้นเป็นเหมือนคนบ้า เมื่อชั้นยาสซีถ่ายทอดเรื่องราวของพวกเรา หากใครบางคนนั้นสับสนหรือความเข้าใจของเขานั้นไปสู่ที่อื่น ก็จะมีการถามบุคคลนั้นในทันทีว่า ฉันได้พูดอะไร? พ่อเช่นกันก็เฝ้าแต่มองดูทุกคนเพื่อที่ให้น้ำใจว่าไม่มีใครนั่งอยู่ที่นั่นเหมือนคนบ้า ผู้ที่เป็นลูกๆ ที่มีความเฉียบแหลมที่ดีมากนั้นก็จะไม่เคยหาเวลานอนขณะที่ศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่เรื่องปกติที่ใครจะนั่งในโรงเรียนพร้อมกับหลับตา พวกเขามองไม่เข้าใจความรู้เลย จึงเป็นเรื่องที่ยากมากสำหรับพวกเขาที่จะจดจำพ่อ บาปของพวกเขาก็จะสามารถถูกตัดออกไปได้อย่างไร? ผู้ที่มีสติปัญญาที่

เจ็บแสบก็จะดูซ้ำทุกอย่างดีมาก และมีความใส่ใจที่จะแบ่งปันความรู้กับผู้อื่น เมื่อใครบางคนไม่มีความรู้สติปัญญา ก็เร่ร่อนไปหาเพื่อนฝูงและญาติมิตร ที่นั่นพอพูดว่า ลูกต้องลืมทุกสิ่งอื่น ไม่มีสิ่งใดที่ควรจดจำในเวลาสุดท้าย บาบาก็เห็น ชันยาสซี ฯลฯ ผู้ที่เชื่อถืออย่างแรงกล้าในธาตุนาฬัม พวกเขาแบ่งและจดจำธาตุนาฬัมแต่เข้าใจและรูปร่างของพวกเขาในวิธีนั้น ความเจ็บปวดของพวกเขามีผลกระทบอย่างมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถหลอมรวมไปกับธาตุนาฬัมได้ พวกเขา ยังคงต้องเกิดผ่านกรรมมารดา พ่อได้อธิบายแล้วว่า ที่จริงแล้วลักษณะนั้นถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนเพียงแค่ว่าพูดเช่นนั้นโดยที่ไม่มีใจเข้าใจ พ่ออธิบายว่า: ศรีกฤษณะนั้นปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง แต่เขาก็ไม่ได้เรียกว่าชันยาสซี เขาเรียกว่าเทพ ไม่ว่าเขาจะถูกเรียกว่าเป็นชันยาสซีหรือเทพก็มีความสำคัญด้วยเช่นกัน เขากลายเป็นเทพได้อย่างไร? เขากลายเป็นเทพจากชันยาสซี เขาเคยมีการสละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดแล้วก็ได้จากไปสู่โลกใหม่ ผู้คนเหล่านั้นมีการสละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่สามารถไปสู่ความไม่มีขีดจำกัดได้ พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดในความมีขีดจำกัดด้วยกิเลส พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นนายของสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นราชาหรือราชินีได้เพราะศาสนาของพวกเขาแยกออกไปต่างหาก ศาสนาของการสละทิ้งไม่ใช่ศาสนาเทพ พ่อพูดว่า พ่อทำลายความรู้ศาสนาและก่อตั้งศาสนาเทพ กิเลสนั้นก็ไร้ศาสนาเช่นกัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า พ่อต้องมาเพื่อทำลายทั้งหมดนั้นเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพเดียวที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อมียุคทองในบาร์ตก็มีเพียงศาสนาเดียว และแล้วศาสนานั้นก็กลายเป็นไร้ศาสนา เวลานั้นลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้งหนึ่ง ไม่ว่าแต่ละคนจะทำความเพียรพยายามมากเพียงใด เขาก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกต้องมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แต่ในขณะที่ทำเช่นนั้น ลูกสามารถทำให้สิ่งนั้นมั่นคงมากเท่าที่เป็นไปได้ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ตื่นแต่เช้าตรู่ เข้าไปสู่ความสันโดษและหมั่นลูกปัดของลูกประจำ บัญชีของลูกเป็นไปสำหรับทั้งวัน: ในเวลานั้นนั้นมีความการจดจำมากมายเท่านี้ ตลอดทั้งวันนั้นมีการจดจำระลึกถึงมากเท่านี้ แล้วลูกก็มีผลรวมทั้งหมด ผู้คนเหล่านั้นตื่นในตอนเช้าตรู่และหมั่นลูกปัดของลูกประจำ แม้ว่าพวกเขาเหล่านั้นอาจจะไม่ใช่ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริง สติปัญญาของบางคนก็เฝ้าแต่เร่ร่อนออกไปภายนอกทุกหนแห่ง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าไม่มีประโยชน์ใดๆในการทำมาเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการรู้ที่จะทำให้มีคุณประโยชน์อย่างมาก เวลานั้นคือสภาพของการขึ้นของลูก พ่อบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า: มานมานะบาฟ! คำพูดเหล่านี้ถูกกล่าวไว้ในกิตะเช่นกัน แต่ไม่มีใครสามารถบอกความหมายของคำเหล่านั้นกับลูกได้ ไม่มีใครรู้ว่าจะตอบลูกอย่างไร ในความเป็นจริง ความหมายของสิ่งนั้นที่มีการเขียนไว้คือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า อย่างไรก็ตามในสติปัญญาของพวกเขากฤษณะคือพระเจ้า กฤษณะคือผู้ที่มีการร่างกายที่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด เขาจะสามารถเรียกว่าพระเจ้าได้อย่างไร? ดังนั้นไม่มีชันยาสซี ฯลฯ ที่มีสายตาของพ่อกับลูก แม้ว่าคานธีนั้นจะเรียกว่าเป็นบาบูกิ (พ่อ) ลูกก็จะไม่เรียกความสัมพันธ์นั้นว่าเป็นความสัมพันธ์ของพ่อกับลูก เขาคือผู้ที่มีการร่างกาย มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อผู้ที่กำลังนั่งอยู่ในผู้นี้คือบาบูกิ (พ่อ) ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกจากทั้งพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากบาบูกิ อัจชะ บาร์ตนั้นก็ได้รับเอกราช แต่นั่นไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นมรดก มันควรที่จะได้รับความสุข มีสองมรดกหนึ่งมาจากพ่อที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งมาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่ได้รับมรดกจากบาบามา แม้ว่าเขาเป็นพ่อของมวลมนุษยชาติ เขาก็เรียกว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ เขาเองก็พูดว่า ลูกไม่ได้รับมรดกใดๆจากเขา เมื่อผู้หนึ่งพูดว่าลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากเขา ลูกจะสามารถได้รับอะไรจากบาบูกินั้น? ไม่มีสิ่งใดเลย! ชาวอังกฤษก็จากไปแล้ว มีอะไรในเวลานั้น? มีการอดอาหารประท้วง การถือปายประท้วงและการนัดหยุดงาน ฯลฯ เฝ้าแต่เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ จะมีความก้าวร้าวรุนแรงมากมายอย่างต่อเนื่อง พวกเขาไม่เกรงกลัวผู้ใด พวกเขาฆ่าแม้กระทั่งข้าราชการอาวุโส แทนที่จะมีความสุขกลับมีความสุขทุกข์มากขึ้น เป็นเรื่องของความไม่มีขีดจำกัดที่นั่นเท่านั้น พ่อพูดว่าก่อนอื่นใดจงมีศรัทธาที่มั่นคง: นั่นเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย พ่อได้นำฉันมาเลี้ยงดู นั่นคือบุตรบุญธรรม ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาและท่านได้อธิบายความลับของวงจรโลกแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ พ่อพูดว่า ลืมร่างของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องกลับมาสโตประธานอย่างแน่นอน ลูกรู้เช่นกันว่าโลกเก่าจะถูกทำลายอย่างแน่นอน มีผู้คนน้อยนิดมากในโลกใหม่ มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างดวงวิญญาณนับล้านกับเพียง 900,000 ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นจะไปไหน? เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดเคยอยู่เบื้องบนนั้น และแล้วพวกเขาก็มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา ดวงวิญญาณถูกเรียกว่าเป็นนักแสดง ดวงวิญญาณแสดงผ่านร่างกายนี้ ดวงวิญญาณต้องการอวัยวะของเขา ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ไม่ได้มี 8.4 ล้านชาติเกิด หากทุกคนต้องใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด บทบาทนั้นจะซ้ำรอยได้อย่างไร? ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดเลย มันจะอยู่เหนือความทรงจำของลูก ลูกไม่สามารถจะจดจำได้แม้แต่ 84 ชาติเกิด ลูกลืมสิ่งเหล่านั้น เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน บาบอของลูกจะถูกเผาด้วยไฟโยคะนี้ ลูกมีศรัทธาเช่นกันว่าลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

ทุกๆวัน เวลาที่ลูกจะกลายเป็นชาวสวรรค์ พ่อได้พูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เพราะพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเคยเรียกหาพ่อ และดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ เทพนั้นบริสุทธิ์ในขณะที่มนุษย์นั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งความสุข? ชินยาสชี้พูดว่าความสุขเป็นเหมือนกับมูลก้าและพวกเขาต้องการความสงบ ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถไปสู่ยุคทองได้ ในยุคทองมีศาสนาของหนทางของการครองเรือน เหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลสและพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่พวกเขาได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เวลาที่พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส หากลูกต้องการจะไปสวรรค์จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป และลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ และจากนั้นลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เคยมีความสงบพร้อมกับความสุขที่นั่น เวลาที่เป็นดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อมาและก่อตั้งดินแดนแห่งความสุขอีกครั้งและทำลายดินแดนแห่งความทุกข์ ภาพลักษณ์ก็อยู่เบื้องหน้าลูกเช่นกัน ถ้ามพวกเขาว่า: เวลาที่คุณยืนอยู่ที่ไหน? เวลาเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและการทำลายล้างเพียงแต่อยู่ข้างหน้า จะเหลือเพียงชิ้นเล็ก ๆ มีทวีปไม่มากนักที่นั่น พ่อผู้เดียวเท่านั้นหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก นี่คือการเรียน พระเจ้าพูด: ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ เวลาที่ลูกต้องไปจากยุคเหล็กสู่ยุคทอง ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข การจดจำผู้เดียวคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจอปน ลูกต้องลี้มร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบและลูกก็ต้องกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์สามารถไปที่นั่น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์โดยการจดจำพ่อและไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกต้องนั่งและอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้มีภาพทั้งหมดนี้ ทุกสิ่งที่เคยอธิบายให้แก่ลูกสั้นๆโดยไม่มีภาพ ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพในโรงเรียนนี้ นี่คือการรู้สำหรับโลกใหม่ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ สายตาของพ่อจะคงอยู่กับลูกๆ ท่านสอนพวกเราดวงวิญญาณ ลูกอธิบายด้วยเช่นกันว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูก ชื่อของท่านคือชีพบบา เมื่อลูกพูดว่า “บาบ่าที่ไม่มีชีวิตจำกัด” พวกเขาก็จะสับสน เพราะมีบาบ่าอยู่มากมาย แม้แต่นายกเทศมนตรีก็เรียกว่าบาบ่า พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ แต่ถึงอย่างนั้นชื่อของพ่อก็ยังคงเป็นชีวา พ่อให้ความรู้แก่ลูกผ่านพาหนะนี้ พ่อได้รับผู้นี้มาดูแลและให้ชื่อเขาว่าประชาบิดาบรรพมา เขาก็ได้รับมรดกจากพ่อเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ถึงเวลาที่จะกระโดดจากโลกเก่าสู่โลกใหม่แล้ว ดังนั้นจงมีการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัดต่อโลกเก่า นำสิ่งนั้นออกไปจากสติปัญญาของลูก
2. ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา ไม่ใช่เรื่องปกติที่นักเรียนจะนั่งในโรงเรียนด้วยการปิดตาของเขา ให้ความใส่ใจว่าสติปัญญาของลูกไม่ได้เร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่นในเวลาของการศึกษาเล่าเรียนและลูกไม่ได้หาว่า ไม่ว่าลูกจะได้ยินอะไรจริงเฝ้าแต่ดูดซับสิ่งนั้น

พร: พร: ขอให้ลูกตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงตนเองตามเวลาและกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ
ผู้ที่เป็นราชาโยคีที่แท้จริงจะไม่ถูกรบกวนจากสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆ ดังนั้นตามเวลาจงตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้และหลังจากการตรวจสอบจงเปลี่ยนแปลงตนเอง หากลูกเพียงแค่ตรวจสอบตนเองลูกจะรู้สึกท้อแท้และคิดว่า “ฉันมีความอ่อนแอและฉันไม่รู้ว่าจะทำให้สิ่งนี้ลูกต้องได้หรือไม่” ดังนั้นตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงตนเองเพราะผู้ที่ทำทุกสิ่งตามเวลาจะได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจงกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่องและประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งด้วยความพยายามอันแรงกล้าของลูก

คติพจน์:   ฝึกฝนการควบคุมจิตใจและสติปัญญาของลูก และลูกจะสามารถกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาที

*** โอม ขานติ ***